

sygn. akt X U 2232/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2015r.

Sąd Okręgowy – Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach Wydział X

w składzie:

Przewodnicząca SSO Anna Petri

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2015r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania G. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w R.

z dnia 5 sierpnia 2014r., znak E (...)

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia

postanawia:

1. podjąć postępowanie;
2. odrzucić odwołanie

SSO Anna Petri

UZASADNIENIE

Odwołująca domagała się zmiany zaskarżonej decyzji z dnia 5 sierpnia 2014r. odmawiającej jej prawa do wypłaty emerytury zmarłego męża za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. jako niezrealizowanego świadczenia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem tutejszego Sądu, wydanym w sprawie o sygnaturze X U 1200/13 oddalono odwołanie męża odwołującej od decyzji organu rentowego odmawiającej uchylenia decyzji zawieszającej wypłatę jego emerytury za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. W motywach rozstrzygnięcia wskazano przyczyny, z jakich świadczenie za ten okres nie przysługiwało mężowi odwołującej. Z uwagi na jego śmierć w dniu wydania wyroku postanowieniem z dnia 19 września 2014r. postępowanie to zostało zawieszane z mocy art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. Następnie postanowieniem z dnia 22 września 2014r. podjęto postępowanie z uwagi na wstąpienie do sprawy następców prawnych: odwołującej i M. P., które wniosły o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie tego wyroku oraz o jego sporządzenie i doręczenie. Po doręczeniu odwołującej odpisu wyroku z dnia 15 lipca 2013r. wraz z uzasadnieniem wyrok ten uprawomocnił się.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku lub została prawomocnie osądzona. Jak wynika z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1998r. (II UKN 105/98; OSNP 1999/16/529) wszczynające postępowanie sądowe odwołanie od decyzji organu rentowego pełni rolę pozwu. Stąd też w sytuacji, gdy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami sprawa jest w toku lub została już prawomocnie osądzona, sąd powinien odwołanie odrzucić na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Sprawa o odmowę wypłaty na rzecz odwołującej emerytury jej męża za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. była już przedmiotem postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 15 lipca 2013r. wydanym w sprawie o sygnaturze X U 1200/13. Stan faktyczny i prawny obydwu tych spraw jest tożsamy. W obydwu sprawach idzie o wypłatę emerytury męża odwołującej za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. Prawomocnie zakończone postępowanie toczyło się przy tym z udziałem odwołującej jako następcy prawnego zmarłego męża. Zachodzi więc tożsamość stron i przedmiotu postępowania.

Skoro zatem prowadzone pomiędzy tymi samymi stronami postępowanie o wypłatę emerytury męża odwołującej za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. zostało już prawomocnie zakończone, przeto prowadzenie pomiędzy stronami kolejnego procesu o to samo jest prawnie niedopuszczalne. Tutejszy Sąd nie może kolejny raz rozpoznawać tej samej sprawy, ponieważ w myśl art. 379 pkt 3 k.p.c. prowadziłoby to do nieważności postępowania.

Wbrew wymogom przewidzianym w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej w związku z art. 232 k.p.c. odwołująca nie przedłożyła przy tym żadnych nowych dowodów ani nie wskazała na nowe okoliczności, które dawałyby podstawę do ponownego rozpoznania jej wniosku tożsamego z wnioskiem jej męża jako jej poprzednika prawnego w sprawie X U 1200/13. Wyklucza to możliwość rozpoznawania kolejny raz sprawy o to samo. W tej sytuacji wobec braku w nowej sprawie nowych dowodów i okoliczności przy tożsamym stanie faktycznym odwołanie podlega odrzuceniu (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 lipca 2011r., I UK 425/10; OSNAPiUS z 2012r., poz. 227 i z dnia 25 września 1998r., II UK 373/98; OSNAPiUS 1999r., z. 21, poz. 702).

Mając powyższe na względzie na zasadzie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

SSO Anna Petri